

Telegraful

Organ național-bisericesc

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

2 ex. (Of.)
Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir pețit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Program de activitate

Celce vrea să aibă un rost în viață trebuie să-și întocmească un program serios de activitate. Mulți însă nu-și dau seama că viața lor se cheltuește zadarnic din cauză că nu și-au făcut un program de viață și nu l-au urmărit cu stăruință.

Un astfel de program trebuie să-și facă preotul.

Cum să-și facă preotul programul vieții?

Mai întâi examinând: ce ai făcut?

Ce ai de gând să faci?

Din programul cel nou să eliminezi lucrurile, despre care conștiința spune că Dumnezeu le va omite.

Apoi alcătuește-ți un program despre lucrurile pe care le-ai neglijat și care te-ar fi ajutat să clădești cu mai multă izbândă împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Un astfel de program trebuie să aibă și biserica.

În veacul trecut mitropolitul Șaguna a alcătuit un program de activitate, rămas moștenire și urmașilor săi. I-s-a recunoscut marelui ierarh meritul de iscusit organizator, și cu bună dreptate.

Pregătirea clerului, cultivarea poporului, neatârarea bisericească, constituția bisericii, toate acestea erau indispensabile, și le-a realizat.

Ce e drept, entuziasmul creațiunii nu s'a stins de atunci și până azi, dar împrejurările s'au schimbat. Atât de mult încât și biserica simte trebuința unui nou program pentru zilele noastre.

Acest program e necesar să-l cunoască slujitorii ei și credincioșii bisericii.

Programul inmutabil al bisericii este propoveduirea Adevărului și mântuirea sufletelor.

Există adevăr și contrafacere. Iar în cât privește sufletul omenească, există atâtea influențe, ca mediul și vederile politice și sociale precum și un conglomerat de relațiuni, care străbat până în cele mai intime resorturi ale vieții individuale, familiare și sociale.

Un lucru e indiscutabil: Evanghelia e împinsă la periferia vieții, în loc să fie centrul de gravitație al acesteia. Și fără de aceasta strămutare nu putem spera o prefacere în spre bine, nici în societate, nici în familie, nici în viața individuală.

Dela generația în plină viață cu anevoe putem aștepta să înțeleagă urgența și posibilitatea prefacerii.

Ne sbatem într'o criză înfricoșătoare în toate domeniile, trecând dela o viață quasi-patriarhală spre o viață modernă. Și această criză stăpânește și în biserică, în care trăiește numai o minoritate, iar nu neamul întreg.

Dar biserica nu trăiește numai în prezent. Ea trăiește și în viitor și a trăi în viitor înseamnă a pregăti generații mai bune.

Politicianul nu se cugetă la altceva decât la alegerile viitoare. Bărbății de stat se cugetă la generațiile viitoare. Iar biserica trebuie să se cugete la Impărăția lui Dumnezeu, care nu se poate sălășlui pe pământ decât prin oameni *rendscuți*. Nu prin oameni *mai buni* decât cei de azi.

Educația religioasă din familie și în școală, până la vârsta maturității, când creștinul are să se conducă de către conștiința trează și activă este problema cea mai mare, cea mai actuală și cea mai vitală în epoca aceasta.

Este atât de evidentă și totuși cea mai neglijată, și consecințele neglijării ne silesc, în ceasul suprem să ne angajăm la opera de catehizație, cu tot devotamentul și cu ultima energie.

Există — de sigur și alte probleme bisericesti, dar nici una nu e atât de imperativă ca educația religioasă.

Tr. Scorobef.

Congrese religioase ale intelectualilor

Este o regulă generală în armată, că în pozițiile însemnate, pe câmpul de război, se așează soldații vechi, cu experiență și cu sânge rece.

Nu știm de ce nu s'ar aplica acest principiu salutar și în biserica noastră, care este în război continuu cu dușmani mai mari și mai mici.

Curentul anticreștinesc cu o sută de capete pe care îl simțim în toate părțile, nu se mulțumește cu învingeri parțiale, cu descreștinarea unor indivizi, ci vrea altceva: să sguđuie și să nimicească duhul creștin din temelii pretutindeni.

În Rusia vecină s'a pus pe față problema extirpării sentimentului religios; din nenorocire și în alte părți ale lumii, dacă nu în mod brutal, totuși în mod mai discret se lucrează la diminuarea acestui sentiment.

Noi, românii, deși mai norocoși, cu toate acestea trebuie să ne luptăm din răzputeri contra duhului anticreștinesc, care ne amenință.

Garda de elită a bisericii noastre, pe care trebuie să o aruncăm în prima linie de foc, o for-

FOIȘOARA

Ioan Botezătorul

E o figură enigmatică în istoria religiei, care de jumătate stă în creștinism și de jumătate în afară de creștinism.

Ioan Botezătorul întâmpină pe Hristos, îi recunoaște supremația, iar la urmă stă nedumerit în fața acestor și a învățăturii Lui. «Ești Tu cel ce trebuie să vie, sau să așteptăm pe altul?» au întrebat solii lui Ioan pe Isus.

Între concepția de viață a lui Ioan și a lui Hristos e un contrast izbitor.

O seamă de învățăcei de ai lui Ioan s'au atașat la Hristos, devenind fruntașii cetei apostolești. Unii au rămas cu Ioan și mai departe, iar după întemnițarea și decapitarea învățătorului lor, au intrat în ceata creștinilor. Dar o seamă dintre aceștia au rămas credincioși lui Ioan, s'au imprăștiat până la Alexandria și Azia mică.

Dar Ioan pe lângă importanța de pregătitor al lui Isus a mai avut și alte calități semnificative.

El s'a născut din părinți bătrâni. Această împrejurare cuprinde în sine o problemă psihologică de un interes excepțional. Puntea de trecere de la o generație la alta nu e un fapt neglijabil. Nu e ușor părinților să înțeleagă și să simpatizeze cu ideile curente în care trăiesc copiii lor. Mai ales spiritul nou al timpului cu ispitele și postulatele lui.

Tot astfel e greu generațiilor tinere să înțeleagă concepțiile bătrânilor, precauțiunile lor și normele lor de viață. Acest conflict între părinți bătrâni și copiii lor ia proporții de adevărată tragedie.

Bătrânii prin natura lor privesc spre trecut, iar tineretul spre viitor. Revolta tinerilor se poate desvolta în revoluție adevărată.

Iar când copilul e singur la astfel de părinți bătrâni, crește într'un individualism exagerat, cu o conștiință a importanței ideilor sale și a unei misiuni în viață. El suspicionează tot

ce e vechi, critică așezămintele tradiționale și tot ceea ce e convențional.

Prin toată structura sa spirituală el este un interiorist. Din astfel de aluat se plămădesc reformatorii și radicalii.

Părinții lui Ioan Botezătorul, preotul Zaharie și Elisaveta, erau cuernici. Trăind la țară, departe de șgomotul și de relele vieții, așteptau cu încredere mântuirea poporului ales prin intervenția lui Dumnezeu. Călea de mântuire nădăjduită de părinți nu o putea justifica tinerul Ioan, care găsea o nepotrivire, formulată mai târziu de Mântuitorul Hristos prin cuvintele: «Nu puneți vin nou în foi vechi». Pentru Ioan formele vechi ale pietății populare erau în agonie și tensiunea spirituală îi anunța viitorul de profet și înviitor al vieții religioase. Aceasta e laboratorul divin al plămădirii profeților mari.

În realitate glas proaspăt profetic nu se mai auzise în Israel. Preoția cu slujbele ei nu mai trezea trezări de conștiință, iar învățătura religioasă consta din comentare meticuloase într'un limbaj răsufiat.

Docilă, viața intelectuală evrească accepta sugestiile culturai greco-romane ca pe o modă curentă, fără împotrivire și fără nicio ezitare.

Dar Ioan Botezătorul nu era omul acceptării benevole.

Călea în pustie venia din porunca revoltei interne. Sufletul lui îi arată drumul spre simplitatea primitivă din epoca de creație a religiei evrești.

Nici un compromis cu viața contemporană, cu plăcerile ei, cu capitulările ei. Iar dincolo de acea viață găsea pe Dumnezeu aspru al încrederei și al mântuirii. De aceea fuge de lume, se retrage în pustie strigând: «Pocăiți-vă, căci Impărăția Cerului aproape este!»

El simțea că lumea cu păcatele ei, cu ispitele ei a înăbușit pe om și nu-l mai desrobește nici când vrea să se roage lui Dumnezeu.

Scăparea de sbucium e în pustie. Acolo s'a refugiat Moisi, părăsind palatul faraonilor.

Însuși Mântuitorul a trăit retras cei treizeci de ani de pregătire în Nazaret.

mează intelectualii noștri, de toate rangurile și pozițiile.

Intelectualii sânt buni sol-dați ai bisericii, fiindcă înțeleg ușor intențiile și munca ei, și tot ei pot să-i dea grabnic și efectiv ajutor în toate situațiile. —

Izbânda unei armate este condiționată de repeziciunea cu care lucrează ostașii ei.

De aceea, dacă până azi am luat contact cu intelectualii noștri pe terenul administrativ bisericesc, — de azi înainte nu mai putem întârzia, fără a ne cauza pagube, ca să luăm contact cu dâșii pe teren pur sufletește.

Mulți intelectuali de ai noștri stau departe cu sufletul de sfânta biserică, fiind de credință ca această biserică nu le ajută nimic în sbuciumările lor sufletești și în lupta pentru existență.

Biserica noastră, convocând în congrese religioase pe acești intelectuali după regiuni sau dieceze, are să le spulbere părerile pesimiste ce le au despre biserică.

De ce nu am da, prin congrese pur religioase, intelectualilor o zi sau două de liniște și recreare sufletească, pe care nu o găsim, fiindcă nu o pot găsi în târgul nemilos al vieții?

De ce nu s'ar ocupa în special biserica de intelectuali, când ei de fapt formează un contingent deosebit al pastorației?

De ce nu ar vorbi preoți destoinici în aceste congrese despre luptele, durerile și necazurile intelectualilor, oferindu-le în formă potrivită mângăere și întărire?

De ce nu ar putea biserica noastră să le asculte într'un congres și părerile intelectualilor, și de ce nu ar putea să le solicite ajutorul pe terenul milosteniei și al învățaturii creștinești?

S'ar face o chemare frumoasă a puterilor latente.

Acelaș lucru l-a făcut Ioan Botezătorul în pustie. Acolo s'a deslușit în sufletul lui viziunea pocăinței: Separarea de lume și de plăcerile ei, spălarea de păcate prin botez ca semn al părăsirii de traiul din trecut.

Ioan Botezătorul e tipul ascetului, care se lapădă de cele lumești, păstrând numai libertatea absolută de a denunța păcatele din lume.

Acestea nu le cruta și le denunța cu prețul vieții. El denunța imoralitatea lui Irod, care l-a costat viața. Nu este primul caz în Biblie, când astfel de imoralități se răsbună cu moarte.

Mântuitorul Hristos a primit cu aprobare proclamarea împărăției lui Dumnezeu, propovăduită de Ioan și necesitatea pocăinței, ca o condiție esențială a religiei creștine.

Spiritul operei Sale și al soției Sale e deosebit. În locul muștrării lui Ioan, Hristos substitue mila și compătimirea, iar în locul renunțării la cele lumești, Hristos cere consacarea.

Auzind acestea Ioan Botezătorul s'a ivit o nedumerire în sufletul său despre atitudinea Mântuitorului. De aceea a și trimis iscoade la El să-L întrebe cine este, iar Hristos l-a îndrumat să privească la lucrul ce face.

Câte alese suflete de intelectuali așteaptă cu încredere această chemare la congrese nu numai să-și spună cuvântul creștinesc, ci să ajute și cu fapta!

În aceste congrese am putea să punem problema sufletească în toată întinderea ei, cu răgaz și cu temeinicie.

Nu se poate afirma, că intelectualul nu are ceasuri de furtună sufletească, de momente când trebuie să admită, că fără nădejde nu-i scăpare; dar cine cine nu are credință, e firesc că nu poate să aibă nici nădejde, și atunci tânjește umilit și prigonic de soarte și de oameni.

Cărți și reviste scrise în acest scop nu sânt de ajuns; avem însă posibilitatea de a aduna pe iubiii noștri intelectuali în congrese, unde putem vorbi cu sufletele lor în toată libertatea.

Șirele de față vor rămânea poate un fel de pium desiderium: Secția Arad a Asociației clerului «Andrei Șaguna», va încerca însă în toamnă să deschidă calea și să ridice problema sufletească în mijlocul intelectualilor.

Munca va fi a noastră, ear binecuvântarea a lui Dumnezeu mare și bun și puternic.

Prof. Dr. Ștefan Cloroianu.

Rente în loc de bani? Spun gazete, că în locul salariilor și pensiilor neplătite se vor da rente de stat sau bonuri de tezaur. Va să zică, funcționari, preoți, învățători și pensioniști, neplătiii unii nici pe anul trecut, vor primi în loc de bani *rente sau bonuri* — și aceasta mai ales în Ardeal, dar mai puțin în vechiul regat, unde aproape peste tot s'au plătit salariile. Nu este însă cu dreptate, ca statul să pună jertfe pe unii, scutind în acelaș timp pe alții. Jertfele trebuie puse *deopotrivă pe toți*, achitându-se în bani toate restanțele, *abia după* aceasta ar putea fi vorba de plății prin rente, — aplicate însă tuturor, fără a face favoruri.

Cu toate neajunsurile vieții omeneste, omul e creatura lui Dumnezeu și obiectul mântuirii Lui. Cu toată diferența dintre concepția lui Isus și a lui Ioan, Mântuitorului-i-a făcut apologia numindu-l cel mai mare om născut din femei.

Predicatorul aspru al pocăinței și al renunțării la cele lumești își are locul său lângă tronul dumnezeesc. Iubirea de Dumnezeu ne va ajuta să tăpădam cele lumești și vremelnice, consacrandu-ne Domnului. T. S.

Irodia

— Cântece —

I

*În temnița cea mai ilavă
Din câte poart' acest pământ,
Prorocul strigă 'n glas de vijor
Cuvântul Domnului Preasfânt.*

*Eu tunetele vorbel sale
Smerit se pleacă un norod,
Dar tulbura se ca o flară
Irodia lui Irod.*

*Imi răscolește toată pacea
Ast pustnic crant ca un șacal,*

Indeletniciri secundare pentru preoți

Preoția este slujbă apostolească. Ea stă în serviciul unui ideal, al idealului creșterii sufletești și al educației masselor. Adevăratul preot în aceasta își va căuta și mulțumirea, satisfacția și recompensa muncii și chemării sale.

Nu-i mai puțin adevărat că fiind și preotul om și având să trăiască în mijlocul societății, are și el nevoi materiale dela care depinde chiar împlinirea chemării sale sufletești.

«Celce stăjește altarului, dela altar să trăiască». Altarul a și asigurat existența preoții noastre până bine de curând. Azi însă, când credincioșii noștri, desigur nu din vina noastră, au început să fie tot mai puțin preocupați de nevoile sufletești, când decadența morală a vremurilor, în care ne sbatem, îi face ca, contrar sbuciu mărilor preoții, să se îndepărteze tot mai mult de cercurile moralizatoare ale bisericii, altarul trebuie să recunoaștem că nu mai asigură slujitorilor săi existența, și beneficiile împreunate cu slujba de preot au început să scadă în mod vertiginos.

Pe de altă parte, preotul nostru este tratat tot mai master și din partea guvernărilor. Azi salariul de mizerie al preotului e redus la a treia parte și nu se plătește cu lunile.

Este foarte caracteristic feiul acesta de a vedea preoțimea al tuturor guvernărilor. Preoțimea este privită ca un balast, ce n'ar mai aduce nici un folos, și deci statul ar putea să se lipsească de ea. Cum altfel am putea să ne explicăm că preoți, cari au la bază bacalaureat și academie teologică și deci calificare universitară, să fie retribuiți cu salarii de Lei 1800, mai mic decât al impiegaților stagiași și chiar decât al șefilor de post de jandarmi, cu patru cl. primare.

Refugiul preoții s'ar părea că ar fi la parohii. Ceeace statul nu ar putea da, — *să ne dea credincioșii*, pentru a căror educație ne-am închinat activitatea. Dar, în starea de criză de azi, nu putem să așteptăm prea mult ajutor nici dela parohii. — Azi nu mai putem încasa repartiții mici de câte 20—30 de Lei, pentru necesitățile curente ale bisericilor. Cum s'ar putea încasa suplimente de salarii pentru slujitorii bisericilor, când peste satele noastre a trecut și propaganda

deșantată a alegerilor parlamentare, în care candidați fără scrupul nu s'au sfliit să spună: «Aceștia vă sânt jăfuitorii voștri — era vorba de preoți și de învățători, — de n'ar fi numai aceștia, ați vedea ce bine ar fi de voi și de țară».

Socotim deci că de o îmbunătățire a sorții noastre cu concursul statului, al poporului sau al parohiilor, azi nu poate fi vorba, și cu astfel de așteptări ar însemna numai să ne înșelăm pe noi înșine.

Se naște deci întrebarea că ce-i de făcut între aceste împrejurări?

Iată ce-i de făcut: Vom căuta să ne augmentăm veniturile prin ocupațiuni laterale.

Nu înțelegem ca preotul să muncească din greu la câmp, căci de această muncă nici nu-i capabil și ea te face și incapabil de munca spirituală, și nici ca preotul să facă diferite afaceri negustorești, prin care și-ar pierde prestigiul de slujitor al Domnului.

Înțelegem să facem: *pomicultura*, pentru care în fiecare parohie se găsește o bucată de pământ unde să se poată planta pomi sau să se îngherbeze o pepinieră de pomi. Și într'un fel și în altul se poate produce din o bucată de pământ de un jugăr un venit cel puțin echivalent cu salariul de preot.

Tot atât de rentabilă-i *apicultura*, indeletnicire atât de frumoasă și de atrăgătoare prin plăcerea ce o simțește orice intelectual, studiind viața internă a stupului atât de minunat întocmită.

Cunoaștem atâția cari trăiesc după *avicultură*, crescând găini de rasă, rațe de rasă, găște de rasă ș. a. Am putea în fine să mai înșirăm *floricultura*, *legumicultura*, creșterea rămătorilor de rasă, *sericicultura* ș. a.

Citeam că în Franța, când s'a produs ruptura între stat și biserică, preoțimea din Franța a îmbrățișat diferite meserii, și biserica a ieșit întărită pe urma acelei rupturi.

Este bine să fim din vreme pregătiți. Să căutăm de acum, să ne indeletnicim cu astfel de ocupațiuni laterale prin care să ne înmulțim beneficiile, azi atât de scărițate, fără să ne umbrim cât de puțin aureola, ce datorăm sântem să ne-o crețăm în mijlocul poporului, putându-ne face pe deplin chemarea preoțescă și servind ca pildă vie de urmat.

Pr. Al. Popa,

*Și mi otrăvește veselă
Și vinu 'n copa de cristal!...*

*Dar, iar pe cerul plin de stele,
Pe fulgerul lui Dumnezeu:
Să-i amuțesc eu gura dârză
Cu limba paloșului meu!...*

II

*La Carte-i zumzet de chimvale
Și melodii de glasuri vil,
Și Salomeea 'ntiebatată
Își joacă jocul în orgii.*

*Irod îi soarbe mlădiera
Și focal ochilor de jar,
Și 'nchină țara și poporul
Și legea sfântului altar.*

*Irodia cea vicleană,
Cu zâmbet cald și diafan,
Li cucerește 'n patimi capul
Șihastrul dela Iordan...*

*— Zădarnic vreau destrăbălați
Să curme grațul cel de sus!
Zădarnic vreau nelegiuți
S'astupe drumul lui Isus!...*

A. NANU.

Vremelnicia... veșnicia...

În seara de sfânta Marie, o fericită sărbătorire a zilei numelui ne-a strâns în casa unuia din stâpii satului O. de pe Secașul ardelenesc.

Răsărise, pe-un cer de aur bătut cu nestemate, luna plină. La început roșie și liniștită, în cele din urmă un glob alb de strălucire, ce-și trimitea sulțele de lumină pe-un drum de raze, peste pământul rece al nopții.

În curte, lumina ei împuțina umbrele, statornicied în locul lor albul pal, pur și pașnic ce 'ndeamnă la gânduri senine.

În casă, argintul ei ce pătrunde sfiș și blând cu răcoarea nopții printre draperiile ferestrei deschise, sporise voia bună, încălzită de nelipsitul «lapte» al bătrânilor. Erău cu toții deschiși la suflet și deslegați la vorbă. Sărbătorirea liniștită și cuvințioasă se însufletea și cucerea; ear sărbătorita, dna căpitan B., prezida demn și elegant deslănțuirea de sinceră însufletește cu care societatea aleasă ce o înconjura îi prăznuia ziua numelui.

Acte grăitoare

— 15 milioane pentru greco-catolici! —

Cât este guvernul actual de prietenos pentru biserica «unită» și, în aceeași vreme, cât de nedrept — ca să nu zicem mai mult — pentru biserica ortodoxă română, se învederează și din următoarele două acte, apărute în Monitorul Oficial din 26 August 1932, — acte ce le publicăm acum fără alt comentariu:

Prin decretul regal Nr. 2186 din 1932, se deschide, pe seama ministerului finanțelor, pe exercițiul 1932, un credit extraordinar bugetar în sumă de 5.000.000 lei, pentru completarea salariilor preoților uniți, pe lunile Iunie și Iulie 1932, cu o acoperire din fondul pentru deschiderea de credite suplimentare și extraordinare prevăzută în bugetul general al statului pe exercițiul 1932.

Idem Nr. 2340 bis. din 1932, se deschide un credit extraordinar bugetar în sumă de lei 10.000.000, pe seama ministerului finanțelor, pe exercițiul 1932, pentru completarea salariilor preoților uniți, pe lunile: August, Septembrie, Octombrie și Noiembrie 1932, cu acoperire din fondul pentru deschiderea de credite suplimentare și extraordinare prevăzută în bugetul general al statului pe același exercițiu.

Critică și critică

Viitoarea biserică ortodoxă română în Blaj preocupă meru coloanele monitorului târnăvean *Unirea*.

Un număr mai nou, al organului mitropoliei dela Blaj, scoate la iveală «un frumos document de bărbăție și creștinească cinste a fruntașilor ortodocși — dela Blaj — ce l-au semnat».

Documentul, foarte lăudat de *Unirea*, și purtând numele a cinci ortodocși din Blaj, plus doi «Ș. a. ș. a.», spune în mod vag că «n-au fost și nu sânt persecutați din partea confraților(?) greco-catolici»; nu se pomenește însă, în «grăitorul» document, absolut nimic despre plănuita clădire a bisericii ortodoxe în mica Româ; era ceia ce l-au semnat nu sânt, cum

Se simțea în aer răsufletul trecător și dulce al câtorva ceasuri de netăgăduită înseninare, învăluind totul.

Se simțea farmecul dureros și blând al trecerii eterne.

Se simțea rostindu-se: *vremelnicia*.

Ostenită de neastâmpărul firesc al celor cinci anișori ai săi, micuța Doina, o fetiță cu chip de lumină și suflet mulat în basme, cedă rugămintilor mamei ei și părăsi pâlcul câtorva perechi de tineri cari, în camera vecină, încercau acordurile unei sprintene «hătegame». Copilița cu nume de dor și jale adâncă — ca ochii ei negri și umbroși — după ceremonialul «noapte bună» pe care copiii bine crescuți nu-l uită nici când, plecă la culcare însoțită de grija delicată a mamei sărbătorite și învăluită de privirea caldă a celor tineri, pe cari i-a fericit cu o drăgălașe tovarășie, atâta vreme. Petrecerea continua liniștită. Aproape uitasem cu toții de Doina. În toțul unei discuții ce legasem cu un prieten, acesta întrerupe și-mi face un

ni se anunță, decât bieți negustori furnizori ai mitropoliei blăjene și ai școalelor greco-catolice, oameni de pace cari find convocați au iscălit o declarație de complăzanță, și nimic mai mult.

Rămâne prin urmare constatată, că românii ortodocși din Blaj sânt oprți cu poliția, de două luni de zile, de cătră primăria locală, ca să-și construiască capela ortodoxă pe propriul lor teren, cu toate că onoratul comitet local de revizuire din Cluj li-a dat dreptate în cauză.

Abuzul de putere, ne mai pomeneit, al primăriei blăjene, este învederat; ear critica ce i se face în presă, este onestă și imparțială, și astfel cu totul îndreptățită.

INFORMATIUNI

Sărbătorirea unui florumân. Alături de poporul cehilor, a sărbătorit și poporul român, cu toată însuflețirea, pe părintele Dr. *Metodiu Zavorai*, care în 28 August a. c. a implinit vârsta de 70 de ani. Superiorul mănăstirii Strahovului de lângă Praga a dat, în timpuri grele, toată creștineasca îngrijire ofițerilor și soldaților noștri prizonieri și răniți, transformând mănăstirea sa într'un mare spital, în care a știut să aline suferințe și să dească în suflete speranța victoriei finale a dreptății. Părintelui Dr. *Metodiu Zavorai*, — născut și crescut în țara lui Huss, — luptătorului distins, care astăzi este membru de onoare al Academiei române și «doctor honoris causa» al universității din Cluj, îi dorim mulți ani în perfectă sănătate, ca să-și desăvârșească opera împrietenirii celor două națiuni vecine și aliate.

Misiuni religioase se fac în 7 și 8 Septembrie a. c. în comuna *Cioara* din protopopiatul Sebeșului. La misiuni și sf. Liturghie în sobor, Joi în 8 Septembrie participă în mod obligator preoții din cercul religios Cioara.

Nu dispăre! Dela P. C. părinte protopop *Nicolae Borzea*, din Făgăraș, primim: Cei din Telegraful Român Nr. 57, că «dispăre gorunul lui «Horea și este aproape să se despice de sus până jos», îmi adusei aminte, că în tinerețile mele, fiind la o adunare a fondului de teatru la Brad, toamna, făcurăm excursiune la Tebea, când întâia oară am văzut și am admirat gorunul lui Horea.

semn. Intorc capul. Din privire trimit un consemn celorlalți... Și ceeace vedeau ochii noștri, era deadreptul mișcător. În genunchi, cu mâinile împreunate pentru rugăciune, cu ochii îndreptați către icoana Celui mai mare prieten al copiilor care-i zâmbea de pe perete, Doina era alta.

Fetița care cu câteva minute mai de vreme sporea bucuria tuturor cu bucuria ei, într'o atitudine impresionantă se ruga.

Dela locul său de onoare din camera vecină, cu ochi moi de lacrimi de fericire, mama sărbătorită știa mai bine decât noi că buzele micuței Doina șopteau o rugăciune: *Înger, îngerul meu; ce mi te-a dat Dumnezeu; totdeauna fii cu mine și mă nvață să fac bine. Eu sânt mică; fă-mă mare. Eu sânt slabă; fă-mă tare. Și n tot locul mă nsofește și de rele mă păzește. Doamne, îngerii tăi, fie păzitorii mei!*

Din icoana dela căpătâi, Pruncul din ieslea dela Betleem primea rugăciunea șoptită de micuța.

Luând în buzunar ghinde din acest gorun, le-am plantat în cimiter și în grădina noastră din Viștea de jos. Din aceste ghinde au răsărit stejari frumoși, — unul, în grădină, acuma înalt cât turnul bisericii, — a ieșit biruitoar, la soare, deasupra frasinilor, — deci gorunul lui Horea nu dispăre. El stă în fața ulmului uriaș al martirilor ortodoxiei Ioan Aldea Borzea, care după 6 luni de suferințe în castelul din Făgăraș și-a dat dubul în floarea vieții, în etate de 42 ani, — lăsând în urma sa 6 copii orfani... (vezi revista *Transilvania* Nr. 6, din 1926 pag. 251)

Banli de argint à 100 lei, puși în circulație, au să înlocuiască bancnotele de câte 100 lei. Cu ziua de 1 Septembrie 1932, banii de hârtie de câte 100 lei se pot preschimba în bani de argint de câte 100 lei la filialele Băncii Naționale a României.

Intunecime de lună avem Miercuri în 14 Septembrie. Principalele faze ale întunecimii, care va fi aproape totală, se vor putea observa între ora 22 și 1, — dacă cerul va fi senin.

Implinirea datoriei. Un polițist la Roma, observând zilele acestea, cum dl Mussolini trece în mașina sa cu o iuteală mare prin Via Flamină, a notat numărul automobilului și a aplicat șeful de guvern amenda pentru abateră dela regulamentul circulației. Dl Mussolini a plătit amenda și a dat polițistului o recompensă mare și o fotografie a sa cu un autograf, drept răsplătă pentru modul cum și-a implinit omul datoria. (Să cuteze un polițist român să noteze numărul mașinei unei excelențe d'ale noastre care se abate dela regulamentul circulației, și a doua zi e destituit — pentru lipsă de «respect» cătră autorității!)

ȘTIRI LOCALE

Inscrierile la școala primară de stat Nr. 1 băieți din Sibiu (Strada Avram Iancu Nr. 13) se fac în 1—10 Septembrie, zilnic între orele 8—11 a. m. și 3—5 (15—18) p. m. în cancelaria școlii. Cursurile încep în 15 Septembrie.

Orchestra orașului concertează: Luni, în 5 Septembrie, ora 7 seara, pe Promenada de jos; Vineri, în 9 Sept. în Parcul sub arini, ora 7 seara.

Poșta redacțiunii

Pr. I. H. în B. Nu cunoaștem altă adresă decât: Direcția căminelor de ucenici români, Timișoara.

Din icoana de pe perete Mântuitorul coboară... și luând de mână copila parecă rostește: *Adevăr grăiesc vouă; de nu vă veți întoarce la Dumnezeu și să vă faceți ca pruncul acesta, nu veți intra întru împărăția cerurilor. Căci cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor. Și cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primеște. Iar cine va sminti pe unul dintr'acești mici, cari cred întru mine, mai de folos l-ar fi lui să-și spânzure o peatră de moară de grumazul lui și să se înce întru adâncul mării.*

În cuvintele Lui, vorbea adevărul; în ochii mamei, plutea duioșia; în rugăciunea micuței Doina cântau coruri îngerești; dintre noi fugea vremelnicia.

În sufletul meu robic de gânduri cuvinoase se sălășluia biruitoare: *veșnicia*.

Trecu o săptămână.

Intr'o seară târzie, singur în odăița mea, cu biblia ebraică înainte,

Meditații*

Nu vă întristați în rând cu cei ce n'au nădejde. 1. Tes. 4, 13.

Lacrimile, plânsul, ne vin în mod spontan, în timp de doliu mai ales. A nu plânge este a nu fi iubit nici odată. Iată de ce Evanghelia nu interzice lacrimile, nici nu oprește plânsul. Mântuitorul însuș a plâns pe mormântul prietenului său Lazar. La ev. Ioan 11, 35 și 36 se zice: Și Isus a plâns, iar Iudeii ziceau: Iată cât de mult îl iubia. — În loc de-a socoti lacrimile ca un semn de slăbiciune, cum era în păgânism, Evanghelia vede în ele generositatea și ne lasă să plângem în dragă voie.

Dar există două feluri de-a plânge.

Primul fel cu desăvârșire păgân și foarte răspândit e caracterizat de sf. ap. Pavel ca plânsul «fără de nădejde». Se poate vedea amarăciunea toată, care zace în astfel de lacrimi. A plânge fără nădejde, absolut fără nădejde, o astfel de întristare poate fi aducătoare de moarte.

O! să ne ferească Dumnezeu, de-a vărsa astfel de lacrimi în ceasuri de grele încercări, ele pun capăt vieții și necințesc pe Dumnezeu.

Din fericire mai există un alt fel de-a plânge: Maniera creștină de-a plânge. — Lacrimile curg pentru că creștinul are o inimă iubitoare în în-doiță măsură; suferă cu trupul, și suferă cu sufletul, ear lacrimile-i sânt o ușurare. Dar prin lacrimi, după făgăduința Mântuitorului Hristos, creștinul privește către Pământul făgăduinței: Alor săi, în ceas de moarte, nu le dă un salut ultim, definitiv, ci le spune: la revedere în casa Tatălui.

Intr'adevăr ceeace ne potolește plânsul, este certitudinea de-a regăsi pe aceia cari, după cuvântul poetului nostru Gh. Coșbuc: Moartea lui Fulger: «nu sunt morți, ci numai duși», și a-i regăsi, și marea mângăiere stă aici, într'o patrie mai bună.

Iată pentru ce, orcare ni-ar fi durerile, orcare măhnirile, prezente sau trecute, să avem sus inimile, să ne înălțăm privirile, fie și cu ochii scâldeși în lacrimi, dar cu lacrimi, care să nu facă decât cu atât mai vădită, prin scântelirea lor, în Hristos, în învățătura și învierea sa, Pământul făgăduinței, limanul mântuirii, Patria cerească.

* Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

stăteam cufundat în deslegarea unui capitol din profetul Ioil.

Mă aud strigat pe nume.

Un glas duios de mamă fericită îmi spuse doar atât:

— Doina se roagă:

Răcoarea serii năvălea binefăcătoare prin ferestrele deschise, purtând pe undele ei mană pentru sufletul meu: *învierea, primenirea*.

Sabin Sibianu.

Monografia internatului de băieți ort. rom. din Beiuș, de Iconom stavrofor *Moise Popovici*, fost director, Oradea, tip. diec. 1932. — Un vol. de 174 p. cuprinzând datele privitoare la activitatea desfășurată în acest internat în timpul de trei decenii de când există (1899—1929). Prețul 50 lei, poșta 12 lei recomandat. Venitul net este menit pentru scopurile internatului. De vânzare la autor în Beiuș, județul Bihor, și la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Nr. 6607/932.

Concurs

La Școala de aplicație a secției de fete de la școala normală ortodoxă «Andrei Șaguna» din Sibiu este vacant un post de învățătoare.

Pentru ocuparea acestui post, conform deciziei On. minister al instrucțiunii Nr. 108846 din 17 Aug. crt., cu începere de la 15 Septembrie crt. se va ține concurs la secția de fete a școlii normale «A. Șaguna».

Se pot prezenta la concurs învățătoarele cari au: a) examen de capacitate cu media cel puțin 8; b) stagiul de cel puțin 3 ani la o școală primară și calificativul cel puțin bine la toate inspecțiile; c) n'au suferit nici o pedeapsă.

Concursul va consta din probe scrise, orale și practice. Informații dă în această chestiune Direcțiunea școlii normale.

Sibiu, 30 August 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.**AVIZ**

Domnii Preoți cari doresc a-și procura **Reverenzi, Paltoane și Halne de Iarnă**, să se aprovizioneze la vechea Croitorie

PETRAȘCU

Sibiu, Piața Unirii 10, unde au sosit un stoc de mărfuri, de asemenea se află **brăuri roșii și albastre**, orice comandă se confecționează prompt și cu prețuri solide. (10) 1-4

Dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu se poate procura

Istoria bisericească universalăși
Statistica bisericească**Euseviu Popovici**

profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzut și mai adăugat ulterior

Traducere

de
Mitropolitul Atanasie Mironescu
fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 200.—

" II " 150.—

" III " 120.—

" IV " 200.—

plus spese postale Lei 30.—

A apărut și se află spre desfacere la Librăria Arhiepiscopă din Sibiu

Misterele spionajului

Spion și spioane celebre, mijloace și procedee de spionaj, propagandă, terorism, etc.

de

Gl. I. Teodorescu și Cpt. A. Hristescu
Prețul Lei 100.—, plus spese postale Lei 10.—

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhiepiscopă din Sibiu:

Harta Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu pe protopopiate

Intocmită de

Dr. CORNEL POPESCU
protopop

Prețul Lei 130.— lipită pe pânză.

La Librăria Arhiepiscopă se află de vânzare:

Vino după mine!...

Meditații pastorale mult folosite
Clerului din ziua de azi

Dr. IOSIF HRADIL

profesor de teologie

Prețul Lei 25.—, plus spese postale Lei 10.—

La Librăria Arhiepiscopă din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitrofor

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 480.—, plus spese postale Lei 20.—

Dela Librăria Arhiepiscopă se pot procura

Notițe despre întâmplările contemporane

de Ioan cav. de Pașcariu. Prețul Lei 100, plus spese de postă Lei 15

Dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu se poate procura:

Confesiuni și Secte

studiu istoric-misionar

de

Arhiereul

Grigorie Leu Botoșaneanu

Prețul Lei 120.—, plus spese postale Lei 10.—

A apărut

și se află de vânzare la Librăria Arhiepiscopă din Sibiu

Monografia

comunei bisericești rom. ort. a Sfintei Treimi din Brașov-Tocile.

de

VASILIE SFETEA

paroh.

Prețul Lei 80.— plus spese postale Lei 10.—

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhiepiscopă din Sibiu

Viața lui Isus

de

Giovanni Papini

în românește de

ALEXANDRU MARCU

Prețul Lei 180.—, plus porto postal Lei 15.—

Dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu se pot procura

Icoane sfinte

pe hârtie, în toate mărimile și de o execuție foarte frumoasă.

Dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu, se poate comanda

ACAFTISTUL

Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni

legat foarte fin, în plus, cu copcii și aurit. Prețul de Lei 450.—

Cititi

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului

Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhiepiscopă în Sibiu

Prețul: 25 Lei

Dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu, se pot procura, manualele de religie aprobate de Sf. Sinod pentru școlile primare:

NICOLAE CRÎȘMARIU

Istorie biblice ed. IX Lei 22

Istorie bisericești „ V „ 20

Catehism „ V „ 20

A apărut în Biblioteca

La Vatra sufletească a Neamului Nr. IX

Cum s'a făcut unirea cu Roma în Ohaba-Forgaciu?

(Banat)

Demascarea unor siluiri și fraude

de

Dr. Gh. Ciuhandu

consilier-referent eparhial, Arad.

Se poate procura dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu. Prețul Lei 25.—, plus spese Lei 5.—.

La Librăria Arhiepiscopă, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de ZOTTI HODOȘ. Partea I completă, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Banat. Conține:

În partea I A: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult

La Librăria Arhiepiscopă din Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu

— prețuri moderate —

Reclama este sufletul comerțului

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhiepiscopice a apărut și se află de vânzare la Librăria arhiepiscopă din Sibiu:

Istoria Desrobirii Religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

SILVIU DRAGOMIR

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. II

cu 75 documente anexate.

Prețul Lei 400, plus spese de postă Lei 20.

Volumul I costă Lei 200

Dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu, se poate procura

ATLAS

pentru

Istoria Bisericii Universale

intocmit sub

Indrumările dlui Teodor M. Popescu

profesor la Facultatea de teologie din București

de

Pr. Marin Popa-Nemou

cu colaborarea dlui

Ion M. Popescu-Romanați

studenți

Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.—

Dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu se poate procura

Cartea misionarului

Indreptar cultural

de

Gh. D. Mugar și V. Voiculescu

Prețul Lei 80.— plus spese postale Lei 15.—

Au apărut:

Manuale de limba română

de E. HODOȘ

I. Carte de citire și Gramatică pentru clasa a 4-a secundară;

II. Noțiuni de Stilistică și Poetică și Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); și

III. Elemente de Ist. Literaturii

Se găsesc de vânzare la LIBRĂRIA ARHIDIECEZANA în Sibiu

La Librăria Arhiepiscopă a sosit și se află de vânzare

Viețile Sfinților

în limba moldovenească

Intocmit pe temeul cărților «Viețile Sfinților» ale

Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova cu completări, însemnări lămuritoare și chipurile sfinților

Luna Mai (1—15)

Cartea întâia

Prețul Lei 225.—

În editura Sfintei Mănăstiri-Neamtu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopă din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de postă Lei 10, prin mandat postal.